

administrative Befendtgørelser, der strække sig over et Tidsrum af over 80 Aar, hvad der utvivlsomt maa siges at være en Ulempe, hvortil kommer, at en Del af de gældende Bestemmelser i Tidens Løb ere bleve upraktiske og mindre stemmende med de nuværende Samfundsforholds Løb. Erkendelsen af disse Ulemper førte til Vedtagelsen af Loven af 13de April 1894 angaaende Medsendelse af en Landbotommission bl. a. med den Opgave at forberede en Revision af Lovgivningen om Landejendommens Udskytning og Sammenlægning. Paa Grundlag af den af denne Kommission til Regeringen og Rigsdagen afgivne Betænkning, der findes vedføjet som Bilag I, er nuværende Lovforslag udarbejdet.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

§ 8 i Forordningen af 3dje December 1819 bestemtes det, at naar en ubebygget Jordlod forenedes med en anden forhen med Bygning forsynet Ejendom, skulde den for Fremtiden anses som udgørende en Del af denne Ejendom og maatte ikke igen stilles derfra uden Tilladelse, hvormed da skulde forholdes saaledes som for Udskytninger i Almindelighed forordnet. Ved Plakat af 13de September 1832 indskrænktes denne Regel til kun at gælde i de Tilfælde, hvor de som et Brug drevne Jordlodder vare beliggende i samme Sogn, hvormod en i et andet Sogn liggende, særskilt skildet Parcel, der havde været forenet med anden Ejendom, kunde frastilles, uden at Udskytningss Lovgivningen iagttoges, dog skulde Rentekammerets Tilladelse til Afhændelsen indhentes. Ved Praksis er den i Plakaten af 1832 givne Regel udvidet til at gælde ogsaa de Tilfælde, hvor de paagældende Jorder ligge i samme Sogn. I begge Tilfælde kræves dog Ministeriets Tilladelse til Frastillelsen. Om egentlig Udskytning bliver der herefter kun Tale, naar de Jorder, der agtes frastille, ere skildsatte under eet o: staa anført i Matrikelen med sælles Gammelfstat. Hermed stemmer Reglen i Forslagets § 1. Derimod har man ikke ment, at der var tilstrækkelig Grund til at bibeholde Reglen om, at Ministeriets Tilladelse er nødvendig til Afhændelsen af en særskilt skildsat Lod, der hidtil har været drevet sammen med en anden Ejendom. Meddelelsen af saadan Tilladelse har allerede i lange Tider været en ren Formsg. Man har derfor foreslaaet Ophævelsen af Plakaten af 13de September 1832, jfr. Forslagets § 31.

At intet Skøde eller andet Afkomstbrev paa en Del af en matrikuleret Ejendom kan antages til Tinglæsning, forinden det af Amtmanden er forsynet med Paategning om, at den paagældende Udskytning har erholdt Ministeriets Approbation, er stemmende med den gældende Ret, jfr. Forordningen af 25de Juni 1810 § 7. Derimod er det en ny Regel, at Retskriveren ved Afkomstdokumentets Tinglæsning skal foretage den fornødne Notering paa Ejendommens Folio i Registret til Skøde- og Paateprotokollerne om de særlige Forpligtelser, der maatte være knyttede til Approbationen. At der, hvor den udskyttede Ejendoms Gammelfstatsforhold ikke endelig er ordnet, i Approbationen skal tages Forbehold om, at Parcellerne ville have at overtage det Gammelfstatsbeløb, som ved en eventuel Ordning af Gammelfstatsforholdet maatte befindes at paahvile samme, er stemmende med den nuværende Praksis.

Hviler der paa en Ejendom „kongelige Penge“: den Del af de halve Kjøbesummer, som endnu skylles til Statskassen af Ejendomme paa det forrige Ryttergods, skulle disse ved Udskytningen deles mellem Parcellerne. At Udskytningen i saadanne Tilfælde kun approberes paa det Vilkaar, at de tgl. Penge for de Parcelers Vedkommende, hvor Beløbene udgør 100 Kr. eller derunder, forinden Udskytningen fuldbyrdes, skulle indbetales paa vedkommende tgl. Kasse, er stemmende med den nuværende Regel, jfr. Rentekammerets Cirkulære af 20de Maj 1826.

Til § 2.

Ifølge Forordningen af 1819 § 2 skulde der ved Udskytningen af Hovedgaarde altid blive en Hovedparcel tilbage med et Tilliggende af 60 Tdr. Land boniteret Jord for hver Rytterhest, der udrededes af Ejendommen. Efter at Forpligtelsen til at udrede Rytterheste er bortfalden ved Loven af 16de Marts 1851, er Reglen i Praksis bleven ændret derhen, at der — uden Hensyn til Hovedgaardens Størrelse — kun behøver at blive en Hovedparcel paa 60 Tdr. Land boniteret Maal tilbage, jfr. Cirkulære af 26de Marts 1861. Denne Regel er foreslaaet bibeholdt. Efter den nuværende Lovgivning kommer Bestemmelsen til Anvendelse paa alle Hovedgaarde, uden Hensyn til deres Størrelse, saaledes at altsaa en Hovedgaard, hvis Tilliggende kun er 60 Tdr. Land boniteret Maal eller derunder, overhovedet ikke kan udstykes. Efter Forslaget vil Bestemmelsen komme til Anvendelse paa de Hovedgaarde, der have et Tilliggende af mindst 60 Tdr. Land boniteret Maal efter Matrikulstatifikationen.